

บทที่ ๔

การคณะ การอภิปราย สรุปผลการค้นพบและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการวิจัยครั้งนี้ ก็เพื่อสำรวจความเข้าใจในเรื่องการบริหารโรงเรียนของครูใหญ่ของโรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพฯ และเพื่อสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจเรื่องการบริหารโรงเรียน กับ เพศ อายุ จำนวนปีที่เคยทำการสอนและวุฒิของครูใหญ่ด้วยหรือไม่

ข้อมูลที่ได้อาจจากการสำรวจ จะเป็นรากฐานในการเสนอแนะต่อกองการศึกษาเทศบาลนครกรุงเทพฯ เพื่อปรับปรุงการอบรมครูใหญ่ และเพื่อการแต่งตั้งครูใหญ่ของโรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพฯ ตลอดจนครูใหญ่ในโรงเรียนประถมศึกษาของกรุงเทพมหานครวงศึกษาธิการ ในปีประสิทธิภาพที่สุด ข้อมูลดังกล่าวได้มาจากแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้สอบถามความเข้าใจของผู้ที่เป็นครูใหญ่ในเรื่องที่เกี่ยวกับวิชาการของเด็ก การจัดดำเนินงานโรงเรียน มนุษยสัมพันธ์ การเรียน การสอน การวัดผล และภาระหน้าที่ของครูใหญ่ การวิจัยได้สอบถามครูใหญ่ของโรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพฯ ที่รับโอนมาจากกระทรวงศึกษาธิการ รวม ๒ รุ่นแรกทั้งหมดเป็นจำนวน ๗๐ โรงเรียน และได้รับแบบสอบถามคืน ๕๕ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๗๘.๕๗ นอกจากนี้ได้ทำข้อมูลเพื่อวิเคราะห์โดยสถิติต่อไปเป็นจำนวนร้อยละและหาค่าเฉลี่ย และใช้ t-test ทดสอบ เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในเรื่องการบริหารโรงเรียนของครูใหญ่กับเพศ กับอายุ กับจำนวนปีที่เคยสอน และกับวุฒิของครูใหญ่หรือไม่ ซึ่งที่ค้นพบจากการวิเคราะห์ ดังกล่าว สรุปเป็นตัวข้อได้ดังนี้ :-

- ๑. เกี่ยวกับเพศ อายุ จำนวนปีที่เคยทำการสอนและวุฒิของครูใหญ่โรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพฯที่ตอบแบบสอบถาม
- ๑.๑ ครูใหญ่ทั้งเพศที่ตอบแบบสอบถามมีจำนวน ๕๕ คน เป็นครูใหญ่ชาย ๒๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐ และเป็นครูใหญ่หญิง ๓๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐ เช่นกัน
- ๑.๒ ครูใหญ่ทั้งเพศที่ตอบแบบสอบถาม มีจำนวน ๕๕ คน ครูใหญ่ร้อยละ ๒๗.๕๕ มี อายุประมาณ ๓๖ - ๔๖ ปี ครูใหญ่อายุมากที่สุด ครูใหญ่ชายร้อยละ ๒.๕๕ ครูใหญ่หญิงร้อยละ ๕.๐๓ มีอายุมากกว่า ๕๓ ปีขึ้นไป ครูใหญ่อายุต่ำสุด มีอายุต่ำกว่า ๒๗ ปี อายุเฉลี่ยของครูใหญ่ประมาณ ๔๔.๕๕ ปี ในจำนวน

นี้ เป็นครูใหญ่ ที่มีอายุมากกว่า ๕๕.๕๕ ปี ร้อยละ ๕๖.๕๕ และเป็นครูใหญ่ที่มี อายุเฉลยกว่า ๕๕.๕๕ ปี ร้อยละ ๕๖.๖๖

๑.๑ ครูใหญ่ทั้งหมดที่ตอบแบบสอบถามจำนวน ๕๕ คน กลุ่มใหญ่ร้อยละ ๒๔.๖๖ เคย ดำเนินการสอนมาแล้ว ๑๐ - ๓๕ ปี และ ๑๕ - ๑๕ ปี รองลงมา ร้อยละ ๑๕.๔๖ เคยทำงานมาแล้ว ๒๐ - ๒๕ ปี มีครูเป็นร้อยละ ๑.๕๕ เท่านั้นที่เคยสอน มาแล้วมากกว่า ๓๖ ปี และครูเป็นร้อยละ ๖.๕๕ สอนน้อยกว่า ๕ ปี จำนวน นี้ที่ครูใหญ่เคยดำเนินการสอนโดยเฉลี่ย ๒๐.๕๐ ปี ในจำนวนนี้เป็นครูใหญ่ที่ เคยดำเนินการสอนมีจำนวนไม่มากกว่า ๒๐.๕๐ ปี ร้อยละ ๕๐.๙๑ และเป็นครูใหญ่ที่ เคย ดำเนินการสอนน้อยกว่า ๒๐.๕๐ ปี ร้อยละ ๔๙.๐๙

๑.๒ ครูใหญ่จำนวนมากที่สุดคือร้อยละ ๕๐.๙๑ มีวุฒิ พ.น.ศ., พ.บ., ก.ม. อ.ว. คือ ครูใหญ่จำนวนมากร้อยละ ๕๕.๕๕ ไล่จากทางวิชาครูหรืออื่น ๆ โดยไม่เลย ศึกษาในสถานบันฝึกครู ครูใหญ่วุฒิสูงสุดคือร้อยละ ๖.๕๕ ไล่จาก ก.ม. ครูใหญ่ วุฒิกำที่ครูร้อยละ ๑๖.๐๙ ถ้าต่ำกว่าประกาศนียบัตรมัธยมปีที่หก คือจบชั้นมัธยม ปีที่สอง ในจำนวนนี้ครูใหญ่ที่ได้รับตอบแบบสอบถามแยกเป็นครูใหญ่ที่ได้รับวุฒิ ทางวิชาครู เพราะเคยศึกษาในสถานบันฝึกครูคิดเป็นร้อยละ ๖๕.๔๖ และเป็นครูใหญ่ ที่ได้รับวุฒิทางวิชาครูหรืออื่น ๆ (โดยนักครูใหญ่ที่ได้รับวุฒิค่าความมัธยมศึกษาตอนปลายและตอนต้น คือ มัธยมปีที่แปด มัธยมปีที่หก และมัธยมปีที่สอง) โดยไม่เลยศึกษาในสถานบันฝึกครู (ผู้ที่ไล่จากทางวิชาครูโดยการสอบเทียบวุฒิ) คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๕๔

๒. การเปรียบเทียบความเข้าใจของครูใหญ่ในเรื่องการบริหารโรงเรียนโดยแบ่งออก เป็นเรื่องลักษณะการของเค็ก การจัด-ดำเนินงานโรงเรียน มนุษยสัมพันธ์ การเรียน การสอน การวิจัย และความรู้อื่นๆไม่ทางการศึกษากันคุณลักษณะของครูใหญ่ซึ่งจำ แนกออกเป็นเพศ อายุ จำนวนปีที่เคยสอนและวุฒิ

๒.๑ ในการเปรียบเทียบความเข้าใจเรื่องลักษณะการของเค็กของครูใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามนี้ปรากฏว่าคุณลักษณะความเข้าใจโดยเฉลี่ยของครูใหญ่ชายเป็น ๑๕.๐๐ คุณลักษณะความเข้าใจโดยเฉลี่ยของครูใหญ่หญิงเป็น ๑๔.๕๐ ความแตกต่างเล็กน้อย

มาตรฐานเป็น .๐๕๒ เมื่อเปรียบเทียบโดยใช้ t-test ทดสอบแล้ว ผลปรากฏว่าความเข้าใจในเรื่อง ทัศนคติการรณรงค์ของครูใหญ่ชาย และครูใหญ่หญิงต่างกัน

ในการเปรียบเทียบความเข้าใจในเรื่อง การจัด-ทำเป็นงานโรงเรียนของครูใหญ่ชายกับครูใหญ่หญิง ปรากฏว่าคะแนนความเข้าใจโดยเฉลี่ยของครูใหญ่ชายเป็น ๑๖.๑๖ คะแนนความเข้าใจโดยเฉลี่ยของครูใหญ่หญิงเป็น ๑๕.๘๖ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเป็น .๐๕๗ เมื่อเปรียบเทียบโดยใช้ t-test ทดสอบแล้ว ผลปรากฏว่าความเข้าใจในเรื่องการจัดและทำเป็นงานโรงเรียนของครูใหญ่ชายและครูใหญ่หญิงต่างกัน

ในการเปรียบเทียบความเข้าใจเรื่อง มนุษยสัมพันธ์ ของครูใหญ่ชายกับครูใหญ่หญิงปรากฏว่าคะแนนความเข้าใจโดยเฉลี่ยของครูใหญ่ชายเป็น ๕.๔๔ คะแนนความเข้าใจโดยเฉลี่ยของครูใหญ่หญิงเป็น ๕.๖๕ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเป็น .๐๕๔๔ เมื่อเปรียบเทียบโดยใช้ t-test ทดสอบแล้ว ผลปรากฏว่าความเข้าใจในเรื่อง มนุษยสัมพันธ์ ความเข้าใจของครูใหญ่ชายและครูใหญ่หญิงต่างกัน

ในการเปรียบเทียบความเข้าใจเรื่อง การเรียน การสอนและการวัดผลของครูใหญ่ชายกับครูใหญ่หญิงปรากฏว่า คะแนนความเข้าใจโดยเฉลี่ยของครูใหญ่ชายเป็น ๑๓.๕๕ คะแนนความเข้าใจโดยเฉลี่ยของครูใหญ่หญิงเป็น ๑๖.๕๔ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเป็น .๔๔๖ เมื่อเปรียบเทียบโดยใช้ t-test ทดสอบแล้วผลปรากฏว่าความเข้าใจในเรื่อง การเรียน การสอนและการวัดผลของครูใหญ่ชายและครูใหญ่หญิงต่างกัน

ในการเปรียบเทียบความเข้าใจเรื่อง ความรู้ทั่วไปทางการศึกษา ของครูใหญ่ชายกับครูใหญ่หญิง ปรากฏว่า คะแนนความเข้าใจโดยเฉลี่ยของครูใหญ่ชายเป็น ๑๘.๕๖ คะแนนความเข้าใจโดยเฉลี่ยของครูใหญ่หญิงเป็น ๑๘.๔๔ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเป็น .๔๔๔ เมื่อเปรียบเทียบโดยใช้ t-test ทดสอบแล้ว ผลปรากฏว่าความเข้าใจในเรื่องความรู้ทั่วไปทางการศึกษาของครูใหญ่ชายและครูใหญ่หญิงต่างกัน

๒.๒ ในการเปรียบเทียบความเข้าใจเรื่องพัฒนาการของเด็กของครูใหญ่ที่มีอายุมากกว่า ๔๕.๕๕ ปีขึ้นไป กับครูใหญ่ที่มีอายุต่ำกว่า ๔๕.๕๕ ปี ปรากฏว่าคะแนนความเข้าใจโดยเฉลี่ยของครูใหญ่ที่มีอายุมากกว่า ๔๕.๕๕ ปีขึ้นไปเป็น ๕๕.๖๐ คะแนนความเข้าใจโดยเฉลี่ยของครูใหญ่ที่มีอายุต่ำกว่า ๔๕.๕๕ ปีเป็น ๖๕.๕๕ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเป็น .๕๓๐๔ เมื่อเปรียบเทียบโดยวิธี t-test ผลสรุปว่า ความเข้าใจในเรื่องพัฒนาการของเด็กของครูใหญ่ที่มีอายุมากกว่า ๔๕.๕๕ ปีขึ้นไป และครูใหญ่ที่มีอายุต่ำกว่า ๔๕.๕๕ ปีต่างกัน

ในการเปรียบเทียบความเข้าใจเรื่องการจัดทำเนียบงานโรงเรียนของครูใหญ่ที่มีอายุมากกว่า ๔๕.๕๕ ปีขึ้นไป กับครูใหญ่ที่มีอายุต่ำกว่า ๔๕.๕๕ ปี ปรากฏว่าคะแนนความเข้าใจโดยเฉลี่ยของครูใหญ่ที่มีอายุมากกว่า ๔๕.๕๕ ปีขึ้นไป ๖๖.๖๖ คะแนนความเข้าใจโดยเฉลี่ยของครูใหญ่ที่มีอายุต่ำกว่า ๔๕.๕๕ ปีเป็น ๖๕.๕๕ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเป็น .๕๓๐๔ เมื่อเปรียบเทียบโดยวิธี t-test ผลสรุปว่า ความเข้าใจในเรื่องการจัดทำเนียบงานโรงเรียนของครูใหญ่ที่มีอายุมากกว่า ๔๕.๕๕ ปีขึ้นไปและครูใหญ่ที่มีอายุต่ำกว่า ๔๕.๕๕ ปี ใกล้เคียงกัน

ในการเปรียบเทียบความเข้าใจเรื่อง มนุษยสัมพันธ์ ของครูใหญ่ที่มีอายุมากกว่า ๔๕.๕๕ ปีขึ้นไป กับครูใหญ่ที่มีอายุต่ำกว่า ๔๕.๕๕ ปี ปรากฏว่า คะแนนความเข้าใจโดยเฉลี่ยของครูใหญ่ที่มีอายุมากกว่า ๔๕.๕๕ ปีขึ้นไปเป็น ๕.๕๐ คะแนนความเข้าใจโดยเฉลี่ยของครูใหญ่ที่มีอายุต่ำกว่า ๔๕.๕๕ ปีเป็น ๖.๐๖ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเป็น ๐ เมื่อเปรียบเทียบโดยวิธี t-test ผลสรุปว่า ความเข้าใจในเรื่องมนุษยสัมพันธ์ ของครูใหญ่ที่มีอายุมากกว่า ๔๕.๕๕ ปีขึ้นไป และครูใหญ่ที่มีอายุต่ำกว่า ๔๕.๕๕ ปี ใกล้เคียงกัน

ในการเปรียบเทียบความเข้าใจเรื่อง การเรียน การสอนและการวัดของครูใหญ่ที่มีอายุมากกว่า ๔๕.๕๕ ปีขึ้นไป กับครูใหญ่ที่มีอายุต่ำกว่า ๔๕.๕๕ ปี ปรากฏว่าคะแนนความเข้าใจโดยเฉลี่ยของครูใหญ่ที่มีอายุมากกว่า ๔๕.๕๕ ปีเป็น ๖๓.๖๖ คะแนนความเข้าใจโดยเฉลี่ยของครูใหญ่ที่มีอายุต่ำกว่า ๔๕.๕๕

ปี เป็น ๑๔.๐๐ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเป็น .๑๖๐๔ เมื่อเปรียบ
 เทียบโดยใช้ t -test ทดสอบแล้ว ผลปรากฏว่าความเข้าใจเรื่องการ
 เรียน การสอน และการวัดผลของครูใหญ่ที่มีอายุมากกว่า ๔๕.๕๕ ปีขึ้นไป
 และครูใหญ่ที่มีอายุต่ำกว่า ๔๕.๕๕ ปี ไม่แตกต่างกัน

ในการเปรียบเทียบความเข้าใจเรื่อง ความรู้ทั่วไปทางการศึกษาของครู
 ใหญ่ที่มีอายุมากกว่า ๔๕.๕๕ ปีขึ้นไป กับครูใหญ่ที่มีอายุต่ำกว่า ๔๕.๕๕ ปี
 ปรากฏว่าคะแนนความเข้าใจโดยเฉลี่ยของครูใหญ่ที่มีอายุมากกว่า ๔๕.๕๕ ปี
 มีค่าเป็น ๔๕.๕๕ คะแนนความเข้าใจโดยเฉลี่ยของครูใหญ่ที่มีอายุต่ำกว่า
 ๔๕.๕๕ ปี เป็น ๑๓.๗๖ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเป็น .๕๓๖ เมื่อ
 เปรียบเทียบโดยใช้ t -test ทดสอบแล้ว ผลปรากฏว่าความเข้าใจเรื่อง
 ความรู้ทั่วไปทางการศึกษาของครูใหญ่ที่มีอายุมากกว่า ๔๕.๕๕ ปีขึ้นไปและครู
 ใหญ่ที่มีอายุต่ำกว่า ๔๕.๕๕ ปี ไม่แตกต่างกัน

๒.๓ ในการเปรียบเทียบความเข้าใจเรื่อง หน้าที่การของเด็กของครูใหญ่ที่เกณฑ์
 การสอนมากกว่า ๒๕ ปี กับครูใหญ่ที่เกณฑ์การสอนน้อยกว่า ๒๕ ปี ปรากฏ
 ว่า คะแนนความเข้าใจโดยเฉลี่ยของครูใหญ่ที่เกณฑ์การสอนมากกว่า ๒๕
 ปี เป็น ๑๘.๕๖ คะแนนความเข้าใจโดยเฉลี่ยของครูใหญ่ที่เกณฑ์การสอน
 น้อยกว่า ๒๕ ปี เป็น ๑๔.๐๖ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเป็น .๓๕๑๖ เมื่อ
 เปรียบเทียบโดยใช้ t -test ทดสอบแล้ว ผลปรากฏว่าความเข้าใจในเรื่อง
 หน้าที่การของเด็กของครูใหญ่ที่เกณฑ์การสอนมากกว่า ๒๕ ปี และครูใหญ่ที่
 เกณฑ์การสอนน้อยกว่า ๒๕ ปี ไม่แตกต่างกัน

ในการเปรียบเทียบความเข้าใจเรื่อง การจัด-ดำเนินงานโรงเรียนของครู
 ใหญ่ที่เกณฑ์การสอนมากกว่า ๒๕ ปี กับครูใหญ่ที่เกณฑ์การสอนน้อยกว่า ๒๕
 ปี ปรากฏว่าคะแนนความเข้าใจโดยเฉลี่ยของครูใหญ่ที่เกณฑ์การสอนมากกว่า
 ๒๕ ปี เป็น ๑๕.๕๕ คะแนนความเข้าใจโดยเฉลี่ยของครูใหญ่ที่เกณฑ์การสอน
 น้อยกว่า ๒๕ ปี เป็น ๑๔.๖๖ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเป็น .๖๕๕๔ เมื่อ
 เปรียบเทียบโดยใช้ t -test ทดสอบแล้ว ผลปรากฏว่าความเข้าใจในเรื่อง
 หน้าที่การของเด็กของครูใหญ่ที่เกณฑ์การสอนมากกว่า ๒๕ ปี และครูใหญ่ที่
 เกณฑ์การสอนน้อยกว่า ๒๕ ปี ไม่แตกต่างกัน

ในการเปรียบเทียบความเข้าใจเรื่อง การเขียน การอ่าน และการคิดของ
 ๒๖ ปี ที่ใช้ทำการศึกษาพบว่า ๒๖ ปี มีผลสูงกว่าที่เกณฑ์การประเมินผลกว่า
 ๒๖ ปี มีรากฐานและผลความเข้าใจโดยเฉลี่ยของครูใหญ่ที่เกณฑ์การประเมิน
 ผลกว่า ๒๖ ปี เป็น ๖๖.๕๕ คะแนนความเข้าใจโดยเฉลี่ยของครูใหญ่ที่
 เกณฑ์การประเมินผลกว่า ๒๖ ปี เป็น ๖๖.๕๖ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
 เป็น ๖.๖๖ เมื่อเปรียบเทียบโดยใช้ t-test ผลออกมา พบว่า
 ๒๖ ปี มีผลสูงกว่าที่เกณฑ์การประเมินผลกว่า ๒๖ ปี มีผล
 ๒๖ ปี มีผลสูงกว่าที่เกณฑ์การประเมินผลกว่า ๒๖ ปี มีผล
 ๒๖ ปี มีผลสูงกว่าที่เกณฑ์การประเมินผลกว่า ๒๖ ปี มีผล

ในการเปรียบเทียบความเข้าใจในเรื่อง มนุษย์สัมพันธ์ของครูใหญ่ที่เกณฑ์
 การประเมินผลกว่า ๒๖ ปี มีผลสูงกว่าที่เกณฑ์การประเมินผลกว่า ๒๖ ปี มีผล
 ๒๖ ปี มีผลสูงกว่าที่เกณฑ์การประเมินผลกว่า ๒๖ ปี มีผล
 ๒๖ ปี มีผลสูงกว่าที่เกณฑ์การประเมินผลกว่า ๒๖ ปี มีผล
 ๒๖ ปี มีผลสูงกว่าที่เกณฑ์การประเมินผลกว่า ๒๖ ปี มีผล
 ๒๖ ปี มีผลสูงกว่าที่เกณฑ์การประเมินผลกว่า ๒๖ ปี มีผล

ในการเปรียบเทียบความเข้าใจเรื่อง การเขียน การอ่าน และการคิด
 ของครูใหญ่ที่เกณฑ์การประเมินผลกว่า ๒๖ ปี มีผลสูงกว่าที่เกณฑ์การประเมินผล
 ๒๖ ปี มีผลสูงกว่าที่เกณฑ์การประเมินผลกว่า ๒๖ ปี มีผล
 ๒๖ ปี มีผลสูงกว่าที่เกณฑ์การประเมินผลกว่า ๒๖ ปี มีผล
 ๒๖ ปี มีผลสูงกว่าที่เกณฑ์การประเมินผลกว่า ๒๖ ปี มีผล
 ๒๖ ปี มีผลสูงกว่าที่เกณฑ์การประเมินผลกว่า ๒๖ ปี มีผล

ในการเปรียบเทียบความเข้าใจเรื่อง ความรู้ทั่วไปทางสถิติของครู
 ใหญ่ที่เกณฑ์การประเมินผลกว่า ๒๖ ปี มีผลสูงกว่าที่เกณฑ์การประเมินผลกว่า
 ๒๖ ปี มีผลสูงกว่าที่เกณฑ์การประเมินผลกว่า ๒๖ ปี มีผล
 ๒๖ ปี มีผลสูงกว่าที่เกณฑ์การประเมินผลกว่า ๒๖ ปี มีผล
 ๒๖ ปี มีผลสูงกว่าที่เกณฑ์การประเมินผลกว่า ๒๖ ปี มีผล

ทำการสอบน้อยกว่า ๒๖ ปี เป็น ๑๑.๘๖ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเป็น ๑.๑๑๘ เมื่อเปรียบเทียบกับค่า t-test ผลสอบแล้ว พบปรากฏว่า ความเข้าใจในเรื่องความรู้ทั่วไปทางการศึกษาของครูใหญ่ที่เกณฑ์การสอบ มากกว่า ๒๖ ปี และครูใหญ่ที่เกณฑ์การสอบน้อยกว่า ๒๖ ปี เหมือนกัน

๖.๔ ในการเปรียบเทียบความเข้าใจเรื่อง ความสามารถของเด็กของครูใหญ่ที่ได้รับ วิทยฐานะชำนาญการ เพราะเกณฑ์ศึกษาในสถานศึกษาชั้นประถมศึกษา ชั้นครูใหญ่ ที่ได้รับวิทยฐานะ วิทยฐานะชำนาญการ โดยไม่เกณฑ์ศึกษาในสถานศึกษาชั้นมัธยมศึกษา พบปรากฏว่า คะแนนความ เข้าใจเรื่องเด็กของครูใหญ่ที่ได้รับวิทยฐานะชำนาญการ วิชาครูชั้นมัธยมศึกษา เป็น ๑๕.๖ คะแนนความเข้าใจโดยเฉลี่ยของครูใหญ่ที่ได้รับวิทยฐานะ วิชาครูชั้นมัธยมศึกษา โดยไม่เกณฑ์ศึกษาในสถานศึกษาชั้นมัธยมศึกษา เป็น ๑๕.๘๖ คะแนน ความเข้าใจโดยเฉลี่ยของครูใหญ่ที่ได้รับวิทยฐานะชำนาญการ เป็น ๑๓.๘๑ เมื่อเปรียบเทียบกับค่า t-test ผล สอบแล้ว พบปรากฏว่าความเข้าใจโดยเฉลี่ยทางการของเด็กของครูใหญ่ ที่ได้รับวิทยฐานะชำนาญการ เพราะเกณฑ์ศึกษาในสถานศึกษาชั้นมัธยมศึกษา ชั้นครูใหญ่ ที่ได้รับวิทยฐานะ วิชาครูชั้นมัธยมศึกษา โดยไม่เกณฑ์ศึกษาในสถานศึกษาชั้นมัธยมศึกษา

ในการเปรียบเทียบความเข้าใจเรื่อง การจัด-ดำเนินงานโรงเรียน ของ ครูใหญ่ที่ได้รับวิทยฐานะชำนาญการ เพราะเกณฑ์ศึกษาในสถานศึกษาชั้นมัธยมศึกษา ชั้นครูใหญ่ ที่ได้รับวิทยฐานะวิชาครูชั้นมัธยมศึกษา โดยไม่เกณฑ์ศึกษาในสถานศึกษาชั้นมัธยมศึกษา พบปรากฏว่า คะแนนความเข้าใจโดยเฉลี่ยของครูใหญ่ที่ได้รับวิทยฐานะวิชาครูชั้นมัธยมศึกษา ในสถานศึกษาชั้นมัธยมศึกษา เป็น ๑๖.๐๐ คะแนนความเข้าใจโดยเฉลี่ยของครูใหญ่ที่ได้รับ วิทยฐานะวิชาครูชั้นมัธยมศึกษา โดยไม่เกณฑ์ศึกษาในสถานศึกษาชั้นมัธยมศึกษา เป็น ๑๖.๖๖ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเป็น ๑.๑๑๘ เมื่อเปรียบเทียบกับค่า t-test ผลสอบแล้ว พบปรากฏว่า ความเข้าใจในเรื่อง การจัด-ดำเนินงานโรงเรียน ของครูใหญ่ที่ได้รับวิทยฐานะวิชาครูชั้นมัธยมศึกษา เพราะเกณฑ์ศึกษาในสถานศึกษาชั้นมัธยมศึกษา ชั้นครูใหญ่ ที่ได้รับวิทยฐานะวิชาครูชั้นมัธยมศึกษา โดยไม่เกณฑ์ศึกษาในสถานศึกษาชั้นมัธยมศึกษา เหมือนกัน

ในการเปรียบเทียบความเข้าใจเรื่องคุณสมบัติของครูใหญ่ที่ได้รับวิทยฐานะ วิชาครู เพราะเกณฑ์ศึกษาในสถานศึกษาชั้นมัธยมศึกษา ชั้นครูใหญ่ ที่ได้รับวิทยฐานะวิชาครูชั้นมัธยมศึกษา โดยไม่เกณฑ์ศึกษาในสถานศึกษาชั้นมัธยมศึกษา พบปรากฏว่าคะแนนความเข้าใจโดย

เฉลี่ยของครูใหญ่ที่ได้รั้งวุฒิทางวิชาครู เพราะเคยศึกษาในสถาบันนี้คือครู
 เช่น ๕.๕ คะแนนความเข้าใจโดยเฉลี่ยของครูใหญ่ที่ รั้งวุฒิทางวิชาครู
 หรืออื่น ๆ โดยไม่เคยศึกษาในสถาบันนี้คือครู เช่น ๕.๖๖ ความแตกต่าง
 เกณฑ์มาตรฐานเป็น ๑.๑๕๕ เมื่อเปรียบเทียบกับโดยใช้ t-test ผลสอบ
 แสดง ผลปรากฏว่า ความเข้าใจเรื่องคุณธรรม นวัตกรรมของครูใหญ่ที่ รั้งวุฒิ
 ทางวิชาครู เพราะเคยศึกษาในสถาบันนี้คือครู และครูใหญ่ที่ รั้งวุฒิ
 ทางวิชาครูหรืออื่น ๆ โดยไม่เคยศึกษาในสถาบันนี้คือครูคือเหมือนกัน

ในการเปรียบเทียบความเข้าใจเรื่อง การเรียน การสอน และการวัด
 ของของครูใหญ่ที่ รั้งวุฒิทางวิชาครู เพราะเคยศึกษาในสถาบันนี้คือครู และ
 ครูใหญ่ และผลของความเข้าใจโดยเฉลี่ยของครูใหญ่ที่ รั้งวุฒิทางวิชาครู เพราะ
 เคยศึกษาในสถาบันนี้คือครูเป็น ๑๑.๐๐ คะแนนความเข้าใจโดยเฉลี่ยของ
 ครูใหญ่ที่ รั้งวุฒิทางวิชาครูหรืออื่น ๆ โดยไม่เคยศึกษาในสถาบันนี้คือครู
 เช่น ๑๖.๑๖ ความแตกต่างเกณฑ์มาตรฐานเป็น ๑.๙๖๒ เมื่อเปรียบเทียบกับ
 โดยใช้ t-test ผลสอบแสดง ผลปรากฏว่า ความเข้าใจเรื่องของการเรียน
 การสอนและการวัดของครูใหญ่ที่ รั้งวุฒิทางวิชาครู เพราะเคยศึกษาใน
 สถาบันนี้คือครูดีกว่าครูใหญ่ที่ รั้งวุฒิทางวิชาครูหรืออื่น ๆ โดยไม่เคยศึกษา
 ในสถาบันนี้คือครู

ในการเปรียบเทียบความเข้าใจเรื่องความรู้ทั่วไปทางการศึกษาของครูใหญ่
 ที่ รั้งวุฒิทางวิชาครู เพราะเคยศึกษาในสถาบันนี้คือครู และครูใหญ่ที่ รั้งวุฒิ
 ทางวิชาครูหรืออื่น ๆ โดยไม่เคยศึกษาในสถาบันนี้คือครู ผลปรากฏว่า คะแนน
 ความเข้าใจโดยเฉลี่ยของครูใหญ่ที่ รั้งวุฒิทางวิชาครู เพราะเคยศึกษา
 ในสถาบันนี้คือครูเป็น ๑๐.๐๐ คะแนนความเข้าใจโดยเฉลี่ยของครูใหญ่ที่ รั้ง
 วุฒิทางวิชาครูหรืออื่น ๆ โดยไม่เคยศึกษาในสถาบันนี้คือครูเป็น ๑๔.๑๖
 ความแตกต่างเกณฑ์มาตรฐานเป็น ๑.๘๕๕ เมื่อเปรียบเทียบกับโดยใช้ t-test
 ผลสอบแสดง ผลปรากฏว่า ความเข้าใจเรื่องความรู้ทั่วไปทางการศึกษาของ
 ครูใหญ่ที่ รั้งวุฒิทางวิชาครู เพราะเคยศึกษาในสถาบันนี้คือครู และครูใหญ่

ที่โรงเรียนทางวิภาคเหนือ ๆ โดยไม่แยกศึกษาในสถาบันที่รัฐ จัดเพิ่มเติม
ที่

๑๘ เกิดความวิตกกังวลว่าโรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพฯ ในเรื่องการบริหาร
โรงเรียน ซึ่งมองออกเป็นเรื่อง วัฒนากรของเล็ก การจัดทำเนืองงานโรงเรียน
มณฑลชั้นนี้ การเรียน การสอน และการวัดผล และหาว่ารัฐไม่เอาใจเขามา
ใจ

๑๙ ครูใหญ่มีความวิตกกังวลว่า วัฒนากรของเล็ก เรื่องหาว่าดีจากจากไป
ตามข้อ ดังนี้ :-

(๑) ครูใหญ่ขอละ ๓๖.๐๐ มีความเห็นว่า การที่เทศบาลโตเร็วเกินไปโดยคณะ
ที่นิยมโดยมาขความว่า เด็กคนนั้นไม่มีความสามารถที่จะเรียน ต่อเนื่อง
มาจากสถาบันอื่น ๆ ครูใหญ่ยังมีความเห็นของโรงเรียนว่า ครูใหญ่ไม่ยอม
เป็นงานในฐานะว่าต่อให้หาความถูกต้อง อีกควรมีความดีมีผลดีกับ
เด็กที่ควรดี และหาที่นี้ ครูใหญ่ยังมีความเห็นว่า มี วิชาเรียนแบบ
เรียนเรื่องดีที่ควรรัฐ ๑๐๖๖ เป็นเรื่องถามที่ หาเรื่องนี้ ครูใหญ่ขอ
คำความเด็กโตเพราะเหตุนี้

(๒) ครูใหญ่ขอละ ๓๖.๕๕ มีความเห็น เด็กที่เรียนวิชาใดวิชาหนึ่งแล้ว
ผลจากโรงเรียนที่ใดก็ตาม น ๆ ได้ มีครูใหญ่ขอละ ๓๖.๕๖ ไม่เห็น
ควร

(๓) ครูใหญ่ขอละ ๓๖.๕๖ มีความเห็นว่า เด็กมีอายุเท่ากัน ไม่จำเป็นต้อง
จะเรียนไล่ๆ เท่ากันเสมอไป และเด็กที่มีอายุเกินขอบ อาจจะไม่ได้
เป็นผลก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอายุที่ น ๆ อีก มีครูใหญ่ขอละ ๓๖.๕๗
ไม่เห็นด้วย

(๔) ครูใหญ่ขอละ ๓๖.๕๘ มีความเห็นว่า เด็กเมื่อจบการศึกษาแล้วจะโต
เป็นครูใหญ่ ไม่รวมกับบรรดาครูอื่น มีครูใหญ่ขอละ ๓๖.๕๙ ไม่เห็นด้วย

(๕) ครูใหญ่ขอละ ๓๖.๖๐ มีความเห็นว่า ศึกษารวมของเทศบาลจะดีเท่ากับ มี
โรงเรียนที่ต่างหากเด็กที่ไล่กันไป อาจจะมีความแตกต่าง ๆ กันได้ มี
ครูใหญ่ขอละ ๓๖.๖๑ ไม่เห็นด้วย

- (๖) ครูใหญ่ ร.๒๕๕ มีความเห็นว่า ความประพฤติ เด็กโสดทางอากาศ มีปัญหาเฉพาะตัว ร.๒๕๕๖ ไม่เห็นชอบ
- (๗) ครูใหญ่ ร.๒๕๖ มีความเห็นว่า เด็กมาจากครอบครัวที่ขาดทุน ไม่ได้อ่านหนังสือมาจากรุ่นพี่ที่ช่วยเขาไป มีครูใหญ่ ร.๒๕๖๖ ไม่เห็นชอบ
- (๘) ครูใหญ่ ร.๒๕๖๖ มีความเห็นว่า นอกจากหลัง ม.๑๒๖ มีอาคาร ต่อมาเห็นสมควรทำห้องเรียนให้เด็กที่โสด มีครูใหญ่ ร.๒๕๖๖ ไม่เห็นชอบ
- (๙) ครูใหญ่ ร.๒๕๖๖ มีความเห็นว่า แมว่าเด็กต้องการความช่วยเหลือ ในการเรียนก็อาจช่วยได้แต่เด็กเรียนรู้อย่างไรว่าเรื่องและเหตุการณ์จะ ใด ๆ ของตนเอง มีครูใหญ่ ร.๒๕๖๖ ไม่เห็นชอบ
- (๑๐) ครูใหญ่ ร.๒๕๖๖ มีความเห็นว่า คำว่า "ความขำเริง" เป็นภาษาธรรมดาที่มีความหมายต่อเด็กมีครูใหญ่ ร.๒๕๖๖ ไม่เห็นชอบ
- (๑๑) ครูใหญ่ ร.๒๕๖๖ มีความเห็นว่า ความกตัญญูที่มีให้แม่และพ่อของ นิสิตที่ไม่ดีของโรงเรียน มีครูใหญ่ ร.๒๕๖๖ ไม่เห็นชอบ
- (๑๒) ครูใหญ่ ร.๒๕๖๖ มีความเห็นว่า ความต้องการทางร่างกาย ทางสังคม ทางเวลา และทางจิตใจ ของเด็ก และตัวเด็กด้วยกัน มีครูใหญ่ ร.๒๕๖๖ ไม่เห็นชอบ
- (๑๓) ครูใหญ่ ร.๒๕๖๖ มีความเห็นว่า เด็กวัยประถมศึกษาไม่สามารถ แยกแยะถูกผิดทางใจได้เหมือนเด็กมัธยมศึกษา มีครูใหญ่ ร.๒๕๖๖ ไม่เห็นชอบ
- (๑๔) ครูใหญ่ ร.๒๕๖๖ มีความเห็นว่า เป็นเด็กโสดของโรงเรียนที่ เรียนเรื่องใจของความรักในวัยนี้จะแก่แก่ดีดีหาใจไม่ของใจเด็กโสดของ โรงเรียน ๆ ใดเลย มีครู ร.๒๕๖๖ ไม่เห็นชอบ
- (๑๕) ครูใหญ่ ร.๒๕๖๖ มีความเห็นว่า ครูต้องช่วยเด็กที่แก่แก่ใจไป เรียน แต่ไม่ได้นายครูมาแก้ปัญหาก็เรียนเองได้ครู จะบอกว่ามีครูใหญ่ ร.๒๕๖๖ ไม่เห็นชอบ

- (๑๖) ครูใหญ่ ร.๑๖๓ มีความเห็นว่า การอบรมในโรงเรียนที่ตนเองและกรรมการผู้ปกครอง สนับสนุนว่าโดยทั่วไป มีเจตนาที่จะ เจริญงานการศึกษาของนักเรียน คำแนะนำของครูใหญ่ และของ มีครูใหญ่ ร.๑๖๓ (๑๖.๑๓) ไม่เห็นด้วย
 - (๑๗) ครูใหญ่ ร.๑๖๓ มีความเห็นว่า เด็กชายหรือเด็กชายอื่นในโรงเรียนเพราะ ชอบมาสนใจของครูใหญ่ เด็กชายอื่นเมื่อมีฐานะพอไป มีลาหยุด หรือ ชั่วครู่ มีครูใหญ่ ร.๑๖๓ ไม่เห็นด้วย
- ๑.๖ ครูใหญ่ มีความเข้าใจเรื่อง การจัด-คำเชิญงานโรงเรียน เรื่องตาม ลำดับจากมากไปหาของดังนี้ :-
- (๑) ครูใหญ่ ร.๑๖๓ มีความเห็นว่า โรงเรียนที่จะมุ่งสนใจเป็นพิเศษ มีความหวังดีในการทำให้มีวิไลในสังคม นอกจากนี้ยังเห็นด้วยในการหาบุคคลมาทำงาน ภารโรง มิใช่เป็นการเดือดร้อนแก่หลายฝ่าย มีครูใหญ่ ร.๑๖๓ (๑.๑๖) ไม่เห็นด้วย
 - (๒) ครูใหญ่ ร.๑๖๓ มีความเห็นว่า การไป เสริมภาพแก่เด็กมี การศึกษาไป เพื่อหาอะไรที่กล่าวมาของใจ มีครูใหญ่ ร.๑๖๓ (๒.๑๖) ไม่เห็นด้วย
 - (๓) ครูใหญ่ ร.๑๖๓ มีความเห็นว่า ครูใหญ่ และครูโรงเรียนต่าง ๆ ของครูผู้ใด ๆ ที่มีโรงเรียน ยามนี้โรงเรียนครูผู้ใดจะมีความดีความสำคัญ มีครูใหญ่ ร.๑๖๓ (๓.๑๖) ไม่เห็นด้วย
 - (๔) ครูใหญ่ ร.๑๖๓ มีความเห็นว่า ในทางการศึกษา การสอนในโรงเรียน ย่อมว่าครูใหญ่ จะโดยอุปมาของงานให้ครูผู้สอนอื่นเห็นด้วยดีกับ ขีดความสามารถของครูใหญ่ ที่จะไม่สนับสนุนให้เขาควบคุม นอกจากนี้ครูใหญ่ ยังมีความเห็นว่า ครูใหญ่ ในจำแนกของมีอายุนานกว่าครูใหญ่โรงเรียน มีครูใหญ่ ร.๑๖๓ (๔.๑๖) ไม่เห็นด้วย
 - (๕) ครูใหญ่ ร.๑๖๓ มีความเห็นว่า โรงเรียนที่จะมุ่งสนใจเป็นพิเศษมีลักษณะที่สนใจโดยหลัก ๆ ๓ อย่าง คือ ๑) ฐานะและอุปการะของเด็กควรจะมีโอกาสมาเรียนด้วยที่โรงเรียนของผู้ที่โรงเรียนใด เช่น มาดูการดำเนินการของครู มีครูใหญ่ ร.๑๖๓ (๕.๑๖) ไม่เห็นด้วย

- (๖) ครูใหญ่ รชชละ ๑๑.๑๔ มีความเห็นว่า โรงเรียนหนึ่ง ๆ ผู้ซึ่งทำครูใหญ่ในโรงเรียน หนึ่ง ปี นักเรียน มีครูใหญ่ รชชละ ๑๑.๑๕ ไม่เห็นด้วย
- (๗) ครูใหญ่ รชชละ ๑๑.๑๕ มีความเห็นว่า ครูใหญ่ที่มาจากโรงเรียนเอกชนและคนที่ต้องทำครูใหญ่ในโรงเรียน นอกจากนั้นครูใหญ่ซึ่งเห็นว่าครูใหญ่จะเป็นใหญ่กว่าผู้ปกครองจะเกิดผลอย่างใด มีครูใหญ่ รชชละ ๑๑.๑๕ ไม่เห็นด้วย
- (๘) ครูใหญ่ รชชละ ๑๑.๑๓ มีความเห็นว่า การระดมครูในโรงเรียนของครูซึ่งมีประโยชน์กว่าการให้เงินค่าจ้าง มีครูใหญ่ รชชละ ๑๑.๑๓ ไม่เห็นด้วย
- (๙) ครูใหญ่ รชชละ ๑๑.๑๖ มีความเห็นว่า สมควรให้มีงานธุรการมากและเพ่งเล็งทำการลดจากคนเหล่านี้ ขณะขณะนั้น มีโรงเรียนในท้องถิ่นซึ่งเห็นถึงจำเป็นว่าต้องมีครูใหญ่ มีครูใหญ่ รชชละ ๑๑.๑๖ ไม่เห็นด้วย
- (๑๐) ครูใหญ่ รชชละ ๑๑.๑๔ มีความเห็นว่า เด็กในโรงเรียนไม่ใช่คนธรรมดาไม่ควรรีบออกนอกรั้ว แต่ควรพิจารณาหาสิ่งต่าง ๆ และหาทางช่วยชีวิต มีครูใหญ่ รชชละ ๑๑.๑๔ ไม่เห็นด้วย
- (๑๑) ครูใหญ่ รชชละ ๑๑.๑๖ มีความเห็นว่า การตั้งคณะผู้ใหญ่ที่นำตัวนักเรียนไปโรงเรียนแล้วก็นำตัวไปโรงเรียน ๆ คณะผู้ใหญ่คนพิเศษคน นอกจากมีครูใหญ่ มีมีความเห็นว่าโรงเรียนไม่ควรมีโรงเรียนเด็กคนแรกมี แต่โรงเรียนจะไม่ทรงงานก็เพราะการที่เมืองอยู่ภายใน เพราะการตั้งโรงเรียนวิธีนี้จะไม่ให้เด็กเกิดที่เมืองต่างไป เพราะโรงเรียนที่ตั้งเพราะคนกว่า มีครูใหญ่ รชชละ ๑๑.๑๕ ไม่เห็นด้วย
- (๑๒) ครูใหญ่ รชชละ ๑๑.๑๕ มีความเห็นว่า การทำเนียบถึงการให้โรงเรียนไม่ให้เป็นหน้าที่ของครูใหญ่คนเดียว แต่เป็นหน้าที่ของครูในโรงเรียนทุกคน มีครูใหญ่ รชชละ ๑๑.๑๕ ไม่เห็นด้วย
- (๑๓) ครูใหญ่ รชชละ ๑๑.๑๖ มีความเห็นว่า โรงเรียนหนึ่ง โรงเรียนการวิเศษ การสอนให้เด็กทุกคนให้มีความสำเร็จเหมือนกัน และเท่ากันหมด เพราะเด็กมีความสามารถทางสติปัญญาต่าง ๆ มีความสามารถและลักษณะของการแตกต่างกัน มีครูใหญ่ รชชละ ๑๑.๑๕ ไม่เห็นด้วย

- (๔๘) ครูใหญ่ ร้อยละ ๕๖.๖๖ มีความเห็นว่า โรงเรียนที่มีคำสั่งเสริมการ
เจริญเติบโตทุก ๆ ด้าน มีครูใหญ่ ร้อยละ ๕๖.๖๖ เท่านั้นที่เห็นด้วย
- (๔๙) ครูใหญ่ ร้อยละ ๓๘.๖๓ มีความเห็นว่า การจะเพิ่มเงินเดือนครู
อาจารย์ ครูใหญ่ ไม่จำเป็นต้องเพิ่ม ค่าธรรมเนียมค่าเล่าเรียนของนักเรียน และครู
ทุกคนมีส่วนช่วยกันสนับสนุนโรงเรียนที่มีโอกาสขยับออกและในโรงเรียน มีครู
ใหญ่ ร้อยละ ๕๕.๕๖ ไม่เห็นด้วย
- (๕๐) ครูใหญ่ ร้อยละ ๓๘.๖๓ มีความเห็นว่า ครูที่มีประสบการณ์มานาน เรื่อง
โดยมาก เป็นครูที่มีประสบการณ์ ในการสอนมาก พบว่าครูใหญ่ที่สอนงาน
โดยการสอน มีครูใหญ่ ร้อยละ ๕๖.๖๖ เห็นด้วย
- (๕๑) ครูใหญ่ ร้อยละ ๕๖.๖๖ มีความเห็นว่า ระยะเวลาที่ ครูโรงเรียนแบบ
อิสระอาจมีโทษ มีต่อการพัฒนาผลงานในครูน้อยบ้างเท่า ๆ กับ ๖๓
มอบหมายงานการไป ครูช่วยพัฒนาตามแบบ ความสนใจ และพัฒนา
จำเป็น ตลอดจนครูใหญ่ มองเห็นว่า การที่ครูจะแลกเปลี่ยนกับโรงเรียนเล็ก
ใหญ่ในโรงเรียนนั้น มีประโยชน์กว่างานนอกวงเล็ก ๆ งานจะ
ให้การสนับสนุนงานข้างไกลได้ และในที่สุดแล้ว มีครูใหญ่ ร้อยละ
๕๖.๖๖ ไม่เห็นด้วย

๓.๓ ครูใหญ่ ผลตามเอาใจเรื่อง ทัศนคติที่มีต่อ เรื่องการจำกัดเวลาการทำงาน
ดังนี้ :-

- (๑) ครูใหญ่ ร้อยละ ๖๖.๖๖ มีความเห็นว่า ครูใหญ่ ควรใส่ใจเรื่องต่าง ๆ
ของครูทุกคนในโรงเรียน แทนที่จะยุ่งอยู่ เพื่อครูบางคนที่จะรู้สึกว่า
พบกับการจำกัด
- (๒) ครูใหญ่ ร้อยละ ๓๓.๓๓ มีความเห็นว่า กิจการการงานจะเพิ่มขึ้นใน
ความดี ของครูใหญ่ สามารถจะทำหน้าที่เป็นครูของครูอยู่ในโรงเรียนได้
มีครูใหญ่ ร้อยละ ๖๖.๖๖ ไม่เห็นด้วย
- (๓) ครูใหญ่ ร้อยละ ๕๖.๖๖ มีความเห็นว่า ครูใหญ่ ควรทำตัวให้เป็นแบบอย่าง
ของในโรงเรียนทุกคน เพราะครูใหญ่ ควรเป็นผู้นำครูคนอื่น ๆ และมี
เป็นผู้ที่ครูคนอื่น ๆ ศึกษาค้นหา ซึ่งไม่มีความเข้าใจถึงกันและกัน มีครูใหญ่
ร้อยละ ๖๖.๖๖ ไม่เห็นด้วย

เกิดอาการร้องบนพระคางถ้าไม่ให้ความช่วยเหลือรีบและ ผลคือมีทรงกัน
ขาม เกิดอาจเกิดเรื้อรังเกิดอาการมาถื่น เกิดหงุดหงิด นอนตกใจ
กลัวไฟ ยังมีอาการเห็นว่า การที่กลัวแสงหรือกลัวเสียงไฟ ในใจอาจ
ตรวจพบได้บ้าง บางครั้งอาจพบกลัวเสียงปืน แต่เกิดจะกลัวเมื่อวางหู ความ
กลัวไฟจะเกิดอาการเป็นระยะอย่างมีลักษณะใช้ความกลัวของประสาท ของมือกลัว
กลัว มีกลัวไฟ ร้อยละ ๑๑.๑๕ ไม่เป็นความ

- (๒) กลัวไฟ ร้อยละ ๑๑.๑๕ มีความเห็นว่า การที่กลัวแสงไฟ ๆ คือการเรือง
บนผนัง ที่หลอดอากาศที่สว่างในเวลากลางคืนของหลอดไฟ มีทำให้
กลัวไฟกลัวความกลัวความกลัวของหลอดไฟหลอดหลอดกลาง ๆ อีกด้วย มีกลัว
ไฟ ร้อยละ ๑๑.๑๕ ไม่เป็นความ
- (๓) กลัวไฟ ร้อยละ ๑๑.๑๕ มีความเห็นว่า การที่กลัวแสงไฟนั้น ๆ ไม่กลัว
ด้วยหลอดไฟหนึ่งนี้ เพราะสามารถความกลัว ความ ร้อง ความกลัวใจ ของ
เด็กที่หลอดไฟเห็นเขากัน การที่กลัวไฟเกิดที่เรือนไม้ใกล้ ๆ กับจึงเริ่ม
ถึงถึงเริ่มไฟใกล้ไฟ มีกลัวไฟ ร้อยละ ๑๑.๑๕ ไม่เป็นความ
- (๔) กลัวไฟ ร้อยละ ๑๑.๑๕ มีความเห็นว่า ความกลัว มาจากแสงไฟ ของหลอดไฟ
ตามเข็มนาฬิกา ไม่กลัวหลอดไฟที่ติดที่ในเวลาที่ยังเด็ก ๆ นั้นเป็นการ
ผิดปกติไฟเกิดมีลักษณะที่กลัวสิ่งนั้น ไฟเกิดจากความกลัว และเข้าใจ มี
กลัวไฟ ร้อยละ ๑๑.๑๕ ไม่เป็นความ
- (๕) กลัวไฟ ร้อยละ ๑๑.๑๕ มีความเห็นว่า เกิดจะเรียนเพราะมีความกลัวไฟ
มีใจจะกลัวมีความกลัวในเวลาที่งจำ อาจจะเกิดจากความกลัวใจ
มีกลัวไฟ ร้อยละ ๑๑.๑๕ ไม่เป็นความ
- (๑๐) กลัวไฟ ร้อยละ ๑๑.๑๕ มีความเห็นว่า ผู้กลัว การที่กลัวแสงไฟ อาจ
ไฟที่หลอดไฟที่หลอดไฟ ซึ่งเริ่มกลัวไฟ ของหลอดไฟของหลอดไฟที่หลอดไฟนั้น
แล้วจึงเริ่มกลัวผู้กลัวการกลัวไฟ มีกลัวไฟ ร้อยละ ๑๑.๑๕ ไม่เป็น
ความ
- (๑๑) กลัวไฟ ร้อยละ ๑๑.๑๕ มีความเห็นว่า การที่กลัวแสงไฟนั้น
ไม่จำเป็นที่กลัวไฟที่หลอดไฟ เพราะหลอดไฟนั้นเป็นไฟที่หลอดไฟที่หลอดไฟ
(ทักษะ) มีกลัวไฟ ร้อยละ ๑๑.๑๕ ไม่เป็นความ

- (๓๖) ครูใหญ่ ร้อยละ ๒๓.๓๘ มีความเห็นว่า การตั้งเด็กเข็ญยอมเข้าทำ การสอน ไม่เท่าไรให้ ความแตกต่างของ เด็กแต่ละคนรวมกันไม่ได้สอน เดียง มีครูใหญ่ ร้อยละ ๓๖.๕๑ ไม่เห็นด้วย
- (๓๗) ครูใหญ่ ร้อยละ ๒๓.๓๖ มีความเห็นว่า การสอนโดยเป็นเพียงการคัดลอก การเรียนหรือลอกแบบเท่านั้น ดังนั้นในชั้นหนึ่ง ๆ ครูอาจวัดผลโดยอ่าน ๆ ทั่วถึง มีครูใหญ่ ร้อยละ ๓๑.๕๘ ไม่เห็นด้วย
- (๓๘) ครูใหญ่ ร้อยละ ๓๖.๕๑ มีความเห็นว่า ระยะเวลาแผนการเรียนของแต่ละเด็กจะ ถือเหมือนกัน การเรียนเพียงความรู้ ความสามารถของนักเรียน อาจจะ ถัดไม่ได้ ในเวลาเดียวกัน ซึ่งผู้ศึกษาค้นคว้า มีครูใหญ่ ร้อยละ ๓๓.๓๓ ไม่ เห็นด้วย
- (๓๙) ครูใหญ่ ร้อยละ ๕๕.๖๓ มีความเห็นว่า การที่เด็กออกโรงเรียน เพราะ เด็กขี้เกียจในการ มีครูใหญ่ ร้อยละ ๓๘.๕๓ ไม่เห็นด้วย
- (๔๐) ครูใหญ่ ร้อยละ ๕๖.๕๑ มีความเห็นว่า จะเป็นการสอนโดยไม่มีเนื้อหา การจัดการเรียนการสอนเท่าเทียมกัน การเรียนในโรงเรียนที่มีคุณภาพไม่ได้ เพราะ การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนในชั้นหนึ่ง ๆ ทำในเวลา ๆ กัน มีครูใหญ่ ร้อยละ ๓๖.๕๖ ไม่เห็นด้วย
- (๔๑) ครูใหญ่ ร้อยละ ๕๖.๕๑ มีความเห็นว่า การจัดชั้นในโรงเรียนโดยใช้เด็ก เก่งอยู่ห้องหนึ่ง เด็กอ่อนอยู่ห้องหนึ่งนั้น ไม่ใช่เพื่อความสะดวกในการ สอน แต่เพื่อความแตกต่างมีความพร้อม ความสนใจ และความสามารถ ของเด็กแต่ละคนให้เรียนไม่เท่าเทียมกันกว่าที่ควร มีครูใหญ่ ร้อยละ ๕๖.๕๑ ไม่เห็นด้วย
- (๔๒) ครูใหญ่ ร้อยละ ๕๖.๕๑ มีความเห็นว่า การตั้งใจไม่เด็กจนใจจะตั้งใจ เรียนไม่ทัน มีโอกาสที่จะวางตัวได้ แต่เป็นเพราะเด็กมีความ อ่อนไหวในการเรียน มีครูใหญ่ ร้อยละ ๕๖.๕๑ เห็นด้วย
- (๔๓) ครูใหญ่ ร้อยละ ๕๖.๕๑ มีความเห็นว่า การที่จะให้เด็กเรียน มีแผนการเรียน ที่แตกต่างกันเป็นการไม่เหมาะสม และอาจจะขัดขวางการเรียนรู้ของเด็กได้เหมือนกัน มีครูใหญ่ ร้อยละ ๕๖.๕๑ ไม่เห็นด้วย

- (๒๐) ครูใหญ่ รายนละ ๕๓.๖๑ มีความเห็นว่า เด็กที่ขาดเรียนไปโดยงานไม่ ควรจะโทษคะแนนที่ต่ำกว่าเด็กที่ขาดไปโดยชอบ เพราะการขาดเรียนเกิน การหนึ่งครั้งอาจถึงความผิดเสีย และรายการของคะแนนเวลานั้น มีครูใหญ่ รายนละ ๕๖.๕๓ ไม่เพิ่มเติม
- (๒๑) ครูใหญ่ รายนละ ๕๖.๕๒ มีความเห็นว่า มีพรเรียนหนึ่ง ๆ นั้น ถ้าเรียนแล้ว เด็กมีความเข้าใจจนแจ่มกระจ่างมาช ๓/๔ ของเด็กทั้งหมด ครูจะรับบท หมายเรียกใหม่ไม่ได้ นอกจากเด็กจะเข้าใจจนแจ่มกระจ่างทุกคน มีครูใหญ่ รายนละ ๖๑.๖๕ ไม่เพิ่มเติม
- (๒๒) ครูใหญ่ รายนละ ๕๖.๐๒ มีความเห็นว่า ความรู้เกี่ยวกับตัวเด็กจะเพิ่มขึ้น ในโรงเรียนสามารถพบได้ ถ้าเกิดว่าเด็กที่เด็กได้เพิ่มขึ้น และจะลงมีความรู้เกี่ยวกับ การกระทำที่ควรต้องระวังอันรวม ๆ กัน บางเด็กชอบ มีครูใหญ่ รายนละ ๖๑.๕๑ ไม่เพิ่มเติม
- (๒๓) ครูใหญ่ รายนละ ๖๖ มีความเห็นว่า การที่เด็กจะเรียนไปโดยดีเมื่อ เด็กมีความพร้อม นอกจากเด็กจะมีความพร้อม ครูก็จะต้องเข้าใจด้วย ความพร้อมในตัว มีใจที่สนใจเด็ก ทุ่มเทอย่างเต็มที่ นอกจากนั้น ครูใหญ่ ยังมีความเห็นว่า วิธีการที่เด็กแก้คำขี้ความควรแก้คำที่ถูกต้อง ๆ ทั้งหลายครั้ง จะไม่ช่วยใจเด็กเช่นในเด็กในโรงเรียน ๆ ไปก่อนเลย นอกจากใจเด็กที่อื่น ถ้าเขาว่าในกลางมีความหมายและพอ ๆ ด้วย มีครูใหญ่ รายนละ ๕ .๕๕ ไม่เพิ่มเติม

๑.๕ ครูใหญ่มีความเข้าใจเรื่องความรู้นิวแบบทางการศึกษา เรียงสาย วิชาต่าง ๆ มากไปหาน้อยดังนี้ :-

- (๑) ครูใหญ่ รายนละ ๕๖.๖๖ มีความเห็นว่า ทราบถึง การกระทำ ข้อปฏิบัติ ของครูมีโทษ ใน การวางอันดับของเล็ก นอกจากนั้น ครูใหญ่ ยังมีความ เห็นอีกว่า ผู้ซึ่งจบการ เรียนของโรงเรียนจะทราบความรู้ไปยิ่งความยาก ของตนเรียน จนถึงขั้นเรียน โรงเรียนของนักเรียน จึงจะทราบในโรงเรียน ตลอดจนทราบระดับการ เรียน การอ่านและการเขียนของ ๒๓ ครู
- (๒) ครูใหญ่ รายนละ ๕๖.๖๓ มีความเห็นว่า วิชาที่ ๒๓ ครูใหญ่ เห็นจุดสนใจ

- (๙) ครูใหญ่ ร.ย.๑๖ มีความเห็นว่า โรงเรียนไม่ใช่นานที่เพิ่งเปิด ในท้องที่ที่เป็นการศึกษาขั้นต้น และโครงการเรียนใหม่โรงเรียนประถม และโรงเรียนมัธยม มีโรงเรียนโครงการนี้แล้วอีก ๒๐ กว่าโรงเรียน จึงมีความเห็นว่า การดำเนินการเรียนการสอนในโรงเรียนนี้ ควรจะดำเนินการโดยมีครูใหญ่ ร.ย.๑๖ เป็นอำนวยการ มีครูใหญ่ ร.ย.๑๖ ไม่เห็นด้วย
- (๑๐) ครูใหญ่ ร.ย.๑๖ มีความเห็นว่า การสอนแบบเรียนนั้น แม้เด็กจะทำการจดจำมาก แต่ก็มีผลทำให้เด็กขาดความเข้าใจ และขาดการคิด ครูใหญ่ จึงมีความเห็นว่า ในปัจจุบัน เด็กที่อยู่ในเกณฑ์เรียนชั้นประถมยังไม่มีความเข้าใจวิชาที่เรียนเกินตัวผู้สอน มีครูใหญ่ ร.ย.๑๖ ไม่เห็นด้วย
- (๑๑) ครูใหญ่ ร.ย.๑๖ มีความเห็นว่า การไม่เด็กทำแบบฝึกหัดมาก ๆ และการท่องสูตรคูณไม่เป็นการช่วยปรับปรุงการศึกษาแบบใหม่ แต่อาจก่อให้เกิด มีครูใหญ่ ร.ย.๑๖ ไม่เห็นด้วย
- (๑๒) ครูใหญ่ ร.ย.๑๖ มีความเห็นว่า วัตถุประสงค์ ของการศึกษา คือ ผู้ที่จบการศึกษาแล้วมีความสามารถที่จะประกอบอาชีพได้ มีครูใหญ่ ร.ย.๑๖ ไม่เห็นด้วย
- (๑๓) ครูใหญ่ ร.ย.๑๖ มีความเห็นว่า วัตถุประสงค์ ของการศึกษาในโรงเรียนประถมและโรงเรียนมัธยมแตกต่างกัน และจากที่ครูใหญ่ จึงมีความเห็นว่า ความรู้ที่เด็กควรได้ศึกษา จำเป็นสำหรับทุกชั้นในชั้นประถมและมัธยม มีครูใหญ่ ร.ย.๑๖ ไม่เห็นด้วย
- (๑๔) ครูใหญ่ ร.ย.๑๖ มีความเห็นว่า เด็กจะเรียนได้ดีก็ต่อเมื่อไม่เรียน อยู่กับการสอนของครูเท่านั้น มีครูใหญ่ ร.ย.๑๖ ไม่เห็นด้วย
- (๑๕) ครูใหญ่ ร.ย.๑๖ มีความเห็นว่า กิจกรรม มีส่วนช่วยในการฝึกครู ใหญ่เด็กทำงานนี้มีการเรียนให้วางร่างกายเท่านั้น ผลที่น่าจะรวมถึง

การศึกษาในสาขาจิตวิทยาด้วยวิธีทางวิทยาศาสตร์นั้น จะใช้ไม่เพียงศึกษาในด้านจิตวิทยา
 นี้ได้ใช้ **t-test** ทดสอบ เมื่อทำการงานแตกต่างระหว่างตัวแปรที่มีความเข้าใจ
 ในเรื่องการบริการโรงเรียนของครูใหญ่ ที่จำนวนของนักเรียน ชาย จำนวนที่เข้าเรียนและ
 บุคคลที่เลิกเรียนแล้ว หรือค่าเฉลี่ย ความแปรปรวน (variance) ไม่เป็น
 ค่าคงที่ค่าใดในการใช้ **t-test** ทดสอบในเรื่องนี้กล่าวได้ เพราะครูใหญ่ เป็นเวลา
 ครึ่งปีจนกลายเป็นครูใหญ่ และวิธีตรวจสอบความแตกต่างซึ่งเกิดขึ้นในองค์การที่ศึกษาเหล่านี้
 เชื่อมต่อกัน

รูปแบบของการทดสอบ

**การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับโรงเรียนของครูใหญ่ โรงเรียนเทศบาลนคร
 นครสวรรค์ของครูใหญ่คนเดิมและคนใหม่ ดังนี้ -**

๑. ครูใหญ่โรงเรียนเทศบาลนครสวรรค์มีอายุมากกว่า ๕๕.๕๕ ปี และ
 มีประสบการณ์ทางด้านสอนมากกว่า ๒๕ ปี เก่งกว่าการสอนมีจำนวนนักเรียนเฉลี่ย
 ๒๕ ปี และมีผู้ปกครองของนักเรียนมากกว่า อยู่ในระดับ พ.ม.๑ หรือ พ.ม.๒ หรือ
 พ.ม.๓ ซึ่งเห็นว่าไม่มีใครใช้วิธีไม่ศึกษาในด้านจิตวิทยา คือ สอบเทียบวุฒิ
 ๒. ความเข้าใจในเรื่องนี้ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับครูใหญ่ไม่ขึ้นกับเพศ ไม่ขึ้นกับอายุ ไม่
 ขึ้นกับจำนวนนักเรียนสอน และไม่มีผู้ช่วยสอนทางด้าน ครูใหญ่ ชายมีครูใหญ่ ซึ่ง ครู
 ใหญ่ที่มีอายุมากกว่า ๕๕.๕๕ ปี มีครูใหญ่ ที่มีอายุน้อยกว่า ๕๕.๕๕ ปี และครูใหญ่
 ที่เคยทำการสอนมากกว่า ๕๕.๕๕ ปี มีครูใหญ่ ที่เคยทำการสอนน้อยกว่า ๕๕.๕๕ ปี มี
 ความเข้าใจในเรื่องนี้และการที่เด็กชั้นประถมศึกษา มีครูใหญ่ ที่ให้รับผู้ทรงวิชา
 ครูเพราะเคยศึกษาในสาขาจิตวิทยามีความเข้าใจในเรื่องนี้มากกว่าของบุคคลที่
 ครูใหญ่ ซึ่งรับวุฒิทางวิทยาศาสตร์อื่น ๆ ที่เคยไม่ศึกษาในด้านจิตวิทยา
 ๓. ความเข้าใจในเรื่อง การจัด ทำเป็นงานโรงเรียนของครูใหญ่ ไม่ขึ้นกับเพศ ไม่ขึ้น
 กับอายุ ไม่ขึ้นกับจำนวนนักเรียนสอน และไม่มีผู้ช่วยสอนทางด้าน ครูใหญ่ ชายมีครู
 ใหญ่ ซึ่ง ครูใหญ่ที่มีอายุมากกว่า ๕๕.๕๕ ปี มีครูใหญ่ ที่มีอายุน้อยกว่า ๕๕.๕๕ ปี
 ครูใหญ่ที่เคยทำการสอนมากกว่า ๕๕.๕๕ ปี มีครูใหญ่ ที่เคยทำการสอนน้อยกว่า
 ๕๕.๕๕ ปี และครูใหญ่ ที่รับวุฒิทางวิทยาศาสตร์เคยศึกษาในด้านจิตวิทยา กับ

ครูใหญ่ที่ได้รับวุฒิทางวิชาครูหรืออื่น ๆ โดยไม่เคยศึกษาในสถานฝึกหัดครู มีความเข้าใจในเรื่อง การจัด-ทำเป็นงานโรงเรียน ทัดเทียมกัน

๔. ความเข้าใจในเรื่อง มนุษยสัมพันธ์ของครูใหญ่ ไม่ขึ้นกับเพศ ไม่ขึ้นกับอายุ ไม่ขึ้นกับจำนวนปีที่เคยสอน และไม่ขึ้นกับวุฒิ กล่าวคือ ครูใหญ่ชายกับครูใหญ่หญิง ครูใหญ่ที่มีอายุมากกว่า ๔๕.๕๕ ปี กับครูใหญ่ที่มีอายุน้อยกว่า ๔๕.๕๕ ปี ครูใหญ่ที่เค้สอนมีจำนวนปีมากกว่า ๒๖ ปี กับครูใหญ่ที่เค้สอนมีจำนวนปีน้อยกว่า ๒๖ ปี และครูใหญ่ที่ได้รับวุฒิทางวิชาครู เพราะเคยศึกษาในสถานฝึกหัดครูกับครูใหญ่ที่ได้รับวุฒิทางวิชาครูหรืออื่น ๆ โดยไม่เคยศึกษาในสถานฝึกหัดครู มีความเข้าใจในเรื่อง มนุษยสัมพันธ์ ทัดเทียมกัน

๕. ความเข้าใจในเรื่อง การเรียน การสอน การวัดผลของครูใหญ่ไม่ขึ้นกับเพศ และไม่ขึ้นกับอายุ แต่ขึ้นกับจำนวนปีที่เคยสอน และขึ้นกับวุฒิ กล่าวคือ ครูใหญ่ชายกับครูใหญ่หญิง และครูใหญ่ที่มีอายุมากกว่า ๔๕.๕๕ ปี กับครูใหญ่ที่มีอายุน้อยกว่า ๔๕.๕๕ ปี มีความเข้าใจในเรื่อง การเรียน การสอน การวัดผล ทัดเทียมกัน แต่ครูใหญ่ที่เค้สอนมีจำนวนปีมากกว่า ๒๖ ปี และ ครูใหญ่ที่ได้รับวุฒิทางวิชาครู เพราะเคยศึกษาในสถานฝึกหัดครู มีความเข้าใจในเรื่อง การเรียน การสอน การวัดผล ดีกว่าครูใหญ่ที่เค้สอนมีจำนวนปีน้อยกว่า ๒๖ ปี และครูใหญ่ที่ได้รับวุฒิทางวิชาครู หรืออื่น ๆ โดยไม่เคยศึกษาในสถานฝึกหัดครู แสดงว่าประสบการณ์ทางการสอนและการศึกษาวิชาครูจากสถานฝึกหัดครู ช่วยให้ครูใหญ่มีความเข้าใจในเรื่องการบริหารโรงเรียนถูกต้องยิ่งขึ้น

๖. ความเข้าใจในเรื่องความรู้ทั่วไปทางการศึกษาของครูใหญ่ ไม่ขึ้นกับเพศ ไม่ขึ้นกับอายุ ไม่ขึ้นกับจำนวนปีที่เคยสอนและไม่ขึ้นกับวุฒิ กล่าวคือ ครูใหญ่ชายกับครูใหญ่หญิง ครูใหญ่ที่มีอายุมากกว่า ๔๕.๕๕ ปี กับครูใหญ่ที่มีอายุน้อยกว่า ๔๕.๕๕ ปี ครูใหญ่ที่เค้สอนมีจำนวนปีมากกว่า ๒๖ ปี กับครูใหญ่ที่เค้สอนมีจำนวนปีน้อยกว่า ๒๖ ปี และครูใหญ่ที่ได้รับวุฒิทางวิชาครูเพราะเคยศึกษาในสถานฝึกหัดครูกับครูใหญ่ที่ได้รับวุฒิทางวิชาครูหรืออื่น ๆ โดยไม่เคยศึกษาในสถานฝึกหัดครู มีความเข้าใจในเรื่อง ความรู้ทั่วไปทางการศึกษา ทัดเทียมกัน

๓. ความเข้าใจของครูใหญ่ในเรื่อง การบริหารโรงเรียน ถึงแม้จะออกแนวเรื่องต่าง ๆ คือ นโยบายการของเขต การจัด-ดำเนินงานโรงเรียน มนุษยสัมพันธ์ การเรียน-การสอน-การวัดผล และความรู้ทั่วไปทางการศึกษา มีครูใหญ่จำนวนมากกว่าครึ่งหนึ่ง ร้องข้อมติมีความเข้าใจถูกต้อง กล่าวคือ ในเรื่องสถานการณ์ของเด็ก คะแนนความเข้าใจโดยเฉลี่ยเป็น ๑๕ จาก ๒๐ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๐๐ ในเรื่อง การจัด-ดำเนินงานโรงเรียน คะแนนความเข้าใจโดยเฉลี่ยเป็น ๑๖ จาก ๒๐ คะแนนคิดเป็นร้อยละ ๘๐.๐๐ ในเรื่องมนุษยสัมพันธ์ คะแนนความเข้าใจโดยเฉลี่ยเป็น ๖ จาก ๙ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๘๘ ในเรื่องการเรียน-การสอน การวัดผล คะแนนความเข้าใจโดยเฉลี่ยเป็น ๑๗ จาก ๒๐ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๐๐ และในเรื่อง ความรู้ทั่วไปทางการศึกษา คะแนนความเข้าใจโดยเฉลี่ยเป็น ๒๐ จาก ๒๕ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๐๐ แสดงว่า ครูใหญ่มีความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่อง มนุษยสัมพันธ์ ร้องขอมากที่สุด ในเรื่อง ความรู้ทั่วไปทางการศึกษา สถานการณ์ของเด็ก การจัด-ดำเนินงานโรงเรียน และในเรื่องที่ครูใหญ่มีความเข้าใจถูกต้องน้อยที่สุดคือ การเรียน-การสอน-การวัดผล

ข้อเสนอแนะ

จากการค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จะเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่อง การบริหารโรงเรียนในระดั
ประถมศึกษาตอนต้น ดังต่อไปนี้.-

ข้อเสนอแนะต่อครูใหญ่และผู้ที่จะเป็นครูใหญ่

ครูใหญ่เป็นผู้นำของโรงเรียนและเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบงานในโรงเรียนมากที่สุด ดังนั้น จึงควรมีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่อง สถานการณ์ของเด็ก การจัด-ดำเนินงานโรงเรียน มนุษยสัมพันธ์ การเรียน-การสอน-การวัดผล และความรู้ทั่วไปทางการศึกษา ครูใหญ่มีความเข้าใจในเรื่องเหล่านี้จะอย่างไรจะสะท้อนให้เห็นถึงวิธีการบริหารโรงเรียน การจัดการเรียน การวัดผล การวัดผลในโรงเรียน สัมพันธ์ระหว่างครูและครูใหญ่ และแนวความคิดของชนค้ำจุน นอก จากนี้ ครูใหญ่ควรมีภาระหน้าที่อื่นที่จะได้หาความรู้และติดตามข้อเท็จจริง การเรียนการสอน

และความก้าวหน้าทางการศึกษาอยู่เสมอ เพื่อให้การศึกษาในระดับประถมศึกษา เป็นการ
ศึกษาที่มีความสำคัญในระดับหนึ่ง มีความเจริญก้าวหน้า สามารถผลิตเด็กใหม่มีความรู้ ความ
คิด และความเจริญเติบโตในทางที่พึงปรารถนา ทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสติ
คุณ

ข้อเสนอแนะต่อองค์การการศึกษาเทศบาลนครกรุงเทพฯ

- ๑. ในการคัดเลือกบุคคลเข้ารับตำแหน่งนี้ ทางองค์การการศึกษาเทศบาลนครกรุงเทพฯ ควรพิจารณาเลือกครูที่มีวุฒิต่างวิชาครูที่เลขศึกษาในสถานบันฝึกหัดครู หรือ ๑
ครูที่เคยมีประสบการณ์ในการสอนมาก เพราะครูในที่มีคุณสมบัติทั้ง ๒ อย่างนี้
มีความเข้าใจในเรื่อง การบริหารโรงเรียน ดีกว่าครูใหญ่ที่มีวุฒิต่างวิชาครูหรือ
อื่น ๆ โดยไม่เคยศึกษาในสถานบันฝึกหัดครู
- ๒. ในการประชุม-อบรมครูใหญ่ของโรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพฯ ควรจะไต่อบ
รมในหัวข้อเรื่องโดยเรียงตามลำดับดังนี้.-
 - ก. การเขียน การสอน และการวัดผล
 - ข. การจัด-ดำเนินงานโรงเรียน
 - ค. ใ้ฒนาการของเล็ก
 - ง. ความรู้ทั่วไปทางการศึกษา
 - จ. มาตรฐานตัวอักษร
- ๓. ในการวิจัยชั้นต่อไป ควรจะไต่อกษาถึงความเข้าใจในเรื่องการบริหารโรงเรียน
ของครูใหญ่ในสังกัดเทศบาลนครกรุงเทพฯ ทั้งเพียงรวม ๕๐ โรงเรียน และข้อเท็จ
จริงจะเป็นอย่างไรยิ่งขึ้น และข้อบกพร่องจะเกิดขึ้นน้อยที่สุด ถ้าครูใหญ่ทุกคนเห็น
ความสำคัญของการวิจัยโดยให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่และมากกว่านี้